

Илустрације *Време*

БИБЛИОТЕКА
ГРАДА БЕОГРАДА

Бр. 32 - год. II. 8. VIII. 1931. - цена 5 дина.

8/8-1931/17

ХУМОР

НЕПОПРАВИМ ЛУМПОВ

Прва слика

(Сцена се догађа у осам сати изјутра)

Госпођа (на прозору) — Осам сати. Мој се муж још није вратио. Од како смо се узели тај човек редовно седам пута преко недеље пробеде ноћ ван куће. (Посматра кроз прозор). Ах! ево његових колица! Ето и то је његова идеја! Никад не одлази у вече без својих колица, како би га лакше довукао кући кад се опије. Спремимо се да га дочекамо. (Она је припремила дећи број танаира и неке столице, да јој буду при руци. Колица у којима је њен муж, довукао је један одани пријатељ.)

Одани пријатељ (тихим гласом) — Не мојте га будити; спава као анђео. (Пријатељ одлази на претима. Госпођа, не водећи рачуна о овој препоруци, баца на анђела једно пола тучета танаира. Анђео се не буди.)

Госпођа. — Пошто се не може с њим лепим, употребимо силу. (Баца на спавача једну столицу и један сат стила „ампир“.)

Господин (буди се). — Човек не може мирно ни спавати; то је неиздржљивост (Реболтира се). Али то више неће тако ићи, госпођо! Сутра путујемо за Хиндустан!

Госпођа. — За Хиндустан?

Господин. — Рекао сам. Спремите путничке торбе.

Друга слика

(На сред мора)

Сцена представља разбеснелу буру. Господин и госпођа држе се за једну даску, док их таласи ударају.

Госпођа. — Сада кад се пађа која је требала да нас одведе у Хиндустан, утопила, хоћеш ли ми рећи зашто смо пошли у ту земљу?

Господин. — Како си радознала.

Госпођа. — Кажи молим те.

Господин. — Хтео сам да примимо хиндушко поданство.

Госпођа. — Хиндушко поданство?

Господин. — Да. На тај начин ти би била приговорана да ме оставиш на миру кад не дођем кући да спавам. Више не би било сцена. Ти би све чинила да мој живот буде што дужи и удобнији.

Госпођа. — А зашто?

Господин. — У тој земљи, после смрти мужевљебе удовице бијају живе спаљене! (У том тренутку један кит је прогутао и господина и госпођу.)

Трећа слика

(У китовом стомаку)

Господин. — Ево нас у стомаку једног кита као Жорес.

Госпођа (исправља га): — као Жонас.

Господин. — Могуће да је тако. Уморио сам; хајде да спавамо. (Господин и госпођа спавају. После краћег времена, господин, коме кучање срца китовог смета да спава, тражи друго место, где ће да се одмори. У том тренутку кит отвара уста да би зинуо. Господин испадне у море. Госпођа није ништа чула, и даље спава.)

Четврта слика

(Госпођа се буди у китовом стомаку)

Госпођа, која се пробудила и констатује да јој нема мужа. — Ах, тај човек је непоправим! Опет је негде отишао да лумпује!

Ками

У времену стабилизације

— Е, драга моја, па мени се чини да смо ми били истих година? Чак смо заједно и школу учили. А мени ће сад бити педесет и пет година...

— Да, али ја сам избршила стабилизацију на четрдесет и пет...

Женска досетљивост

Прва пријатељица. — Ја се питам како би успевате да добијете тако лако новац од вашег мужа.

Друга пријатељица. — Ох! то је врло просто. Позовем да дође моја мама. И после неколико дана кажем свом мужу да хоћу да је вратим кући. А он ми одмах сам понуди потребан новац...

Срећом...

Служавка. — Да ли је госпођа суреверна?...

Госпођа. — Бога ми нисам ни најмење...

Служавка. — Ах! то је срећа! Баш сам сад разбила белико огледало у салону...

Господин Х. је срео једног свог пријатеља, с ким се није видео дуже времена. Обај га пита како је.

Господин Х. — Није добро. Заморен сам; губим памћење. Данас се више не сећам шта сам јуче радио.

Пријатељ. — То је врло незгодно... Него, знаш шта сам хтео да те замолим: да ли би могао да ми позајмиш једно сто динара?

— Ах! драги маестро, да знате што сам била узбуђена после првог чина вашег комада!

Аутор (поласкан). — А! збиља?

Госпођа. — Да... замислите била сам изгубила једну минђушу, коју сам затим срећом нашла...

— Честитам ти; види се да си добио добру жену. Од кад си се оженио, ти си постао уредан, не фали ти ни једно дугме на оделу...

— Ох! што се тога тиче, морам признати да сам добро запао: сутра дан по нашем бенчању, моја жена ме је научила да их сам пришивам!

Љубазан сељак

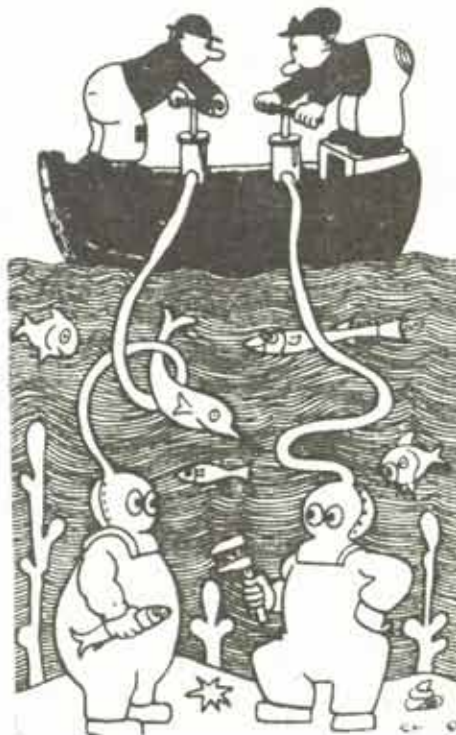
Један сликар се обраћа сељацима:

— Хтео бих да идем да сликам баш пласт са сеном и оно дрво близу њега.

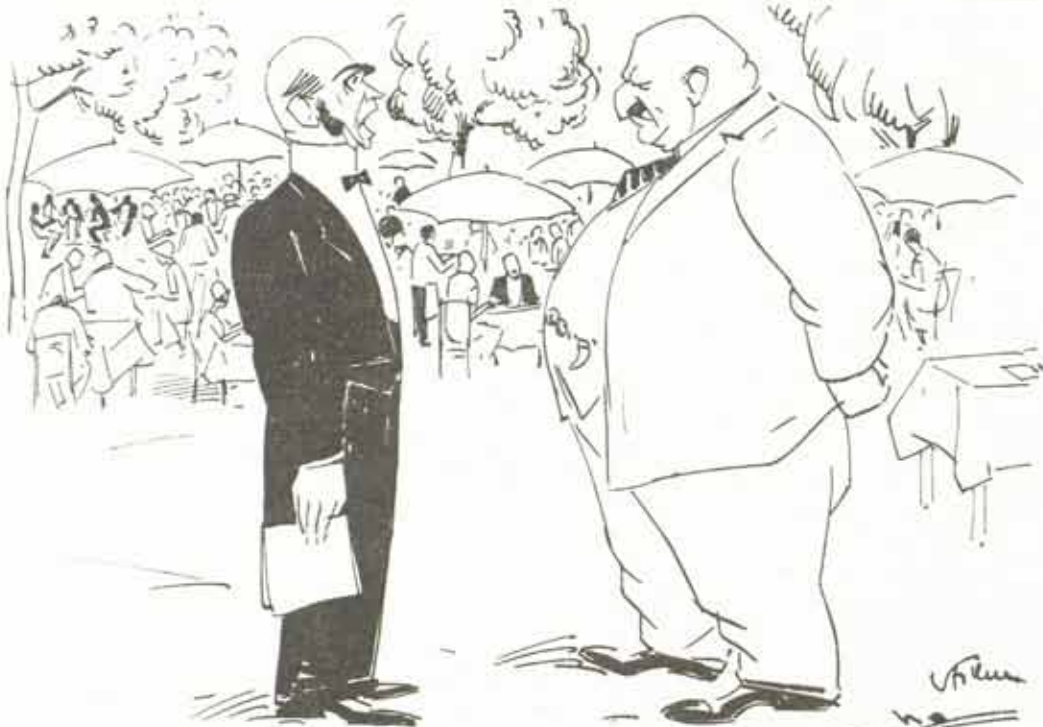
— Можете, можете, ја сам баш хтео да идем и да тамо поставим једно страшило.

Мајка. — Данас си био небаљао. Рећи ћу то тати кад дође кући...

Мали Габра. — Ето, такве су све жене: не могу да чувају ни једну тајну!...

Први гњурац: Данас имамо лепо време. Други гњурац: Јест, ништа страшније нема него по киши радити.

Цалкелнер: Господине шефе, замислите, овој наш ноћи црначки цаз банд, сви су од реда људождери.

Шеф: А, дали што примећујете?

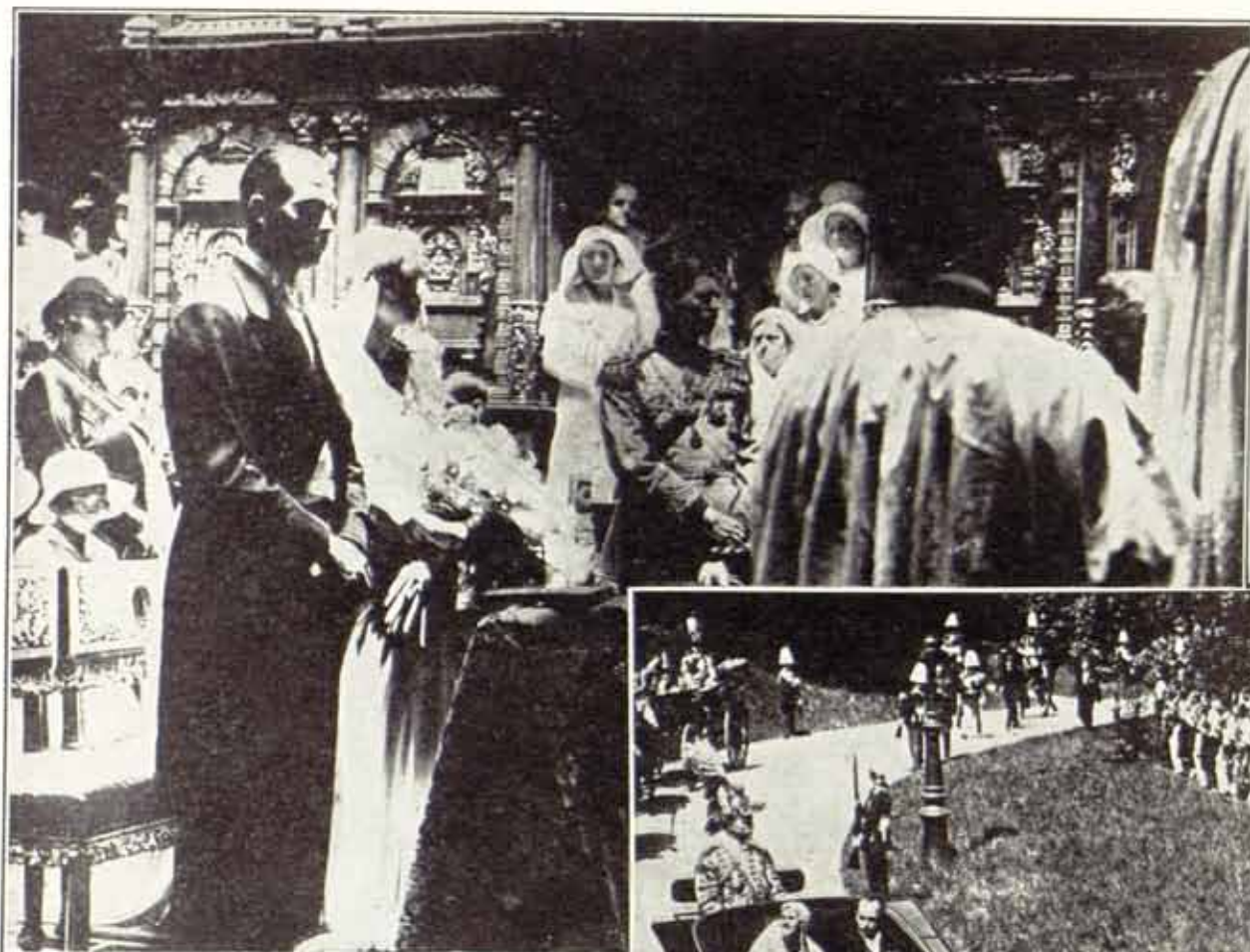
Цалкелнер: Израчунао сам, да имамо келнера само још за три дана.

Илустрисано Време

Бр. 32 - год. II - 8. VIII. 1931 - цена 5 дин

... овај систем је привремен и чим дође време променама у том правцу, оне ће бити само такве, да што боље учврсте садашњи правац националне и државне политике. ... (Речи Њ. В. Краља дописнику француске агенције „Авас“)

По сјајном сунчаном времену, завршене су 26. пр. м-ца свечаности свадбе румунске принцезе Илдеане са хабсбуршким надвојводом Антоном.

У 10 часова пре подне извршена је у салону дворца Пелешког церемонија грађанског венчања. Обавише чину присуствовању су само чланови румунске краљевске породице и родбина надвојводе, а грађанско венчање извршио је сам министар правде Г. Хаману.

Црквено венчање по католичком обреду обављено је у 11 часова у великој дворани дворца Пелеша.

Младенци пред улазак у цркву.

Обред венчања румунске принцезе Илдеане с надвојводом Антоном Хабсбуршким у цркви у Синаји.

Повраћај г. Макдоналда у Лондон

После конференције енглески министар председник г. Макдоналд братио се у Лондон авионом.

Ватикански фар

На црквеној трпавици Сан Анђело, кроз коју се преко моста на Тигру улази у папску државу подигнута је ова бандера са светионом — фаром на врху.

ГРЕХ ИЗ МЛАДОСТИ

— Да, али ми је ипак мило да то чујем из ваших уста, одговори г. од Бендеја, пошто долазим да учиним апел на та осећања. Сутра ће се у скупштини дискутовати о интерпелацији једног нашег колеге, чије сам име заборавио. Он ће тражити да се укине буџет бера, и, ако се може веровати листу, коју сам ја читао, би имате да одржите том приликом један говор, који ће моћи имати веома великог утицаја и успети да учини да се тај предлог прими. Смем ли вас запитати да ли је то тачно?

— Тачно је, рече Ханри Лик, кога је ово питање почело да забрињава. Али ипак ја не верујем да ће моја интервенција у дискусији бити од тако пресудног значаја, и да ће мој говор...

Али г. од Бендеја га је прекинуо својим одлучним гласом:

— Немојте бити тако скромни, господине. Ваш говорнички дар, и ваш утицај на парламенат познати су ми. А сад ћу прећи на циљ моје посете. Овај комад хлеба, који држава даје тако штедљиво свештеништву, и који не претставља чиновничку плату, већ у ствари брћање једног дела добара, које свештеништву некад било отето, ја сматрам да они не могу изгубити, а да то не буде од озбиљне штете по религиозно васпитање Француза. Ја знам да то није мишљење целог света, али то је моје дубоко уверење. С правом или не, али ја бих укидање буџета бера сматрао као несрећу за цркву и беру. А међутим тврде ми да ваш говор може убрзати ту несрећу. Ви бих нагађате, мислим, шта ћу вас сад замолити... Уздржите се, немојте узимати учешћа у суштањој дискусији, и би хете ми доказати, више по што то и мислите, да гајите према мени осећање захвалности, о коме сте мало час говорили. Одговорите ми без убијања, господине. Да ли могу или не, очекивати од вас ту услугу?

Приметивши да је г. Бендеја у ову молбу упућеној Ханри Лик, унео, ако не у речима, а оно у гласу ебу енергију једне заповести.

Млади посланик је то добро осетио. А тако исто одмах је схватио да гроф још увек мора да га стварно презире, кад је могао да му предложи такву капитулацију сабести. Ханри Лик је осетио да се над његовом главом спрема бура, али је ипак покушао да је отклони.

— Господине грофе, одговори он, захваљујем вам што сте само дискретно начинили алузiju на наше великодушно дело према мени. То дело није било бескорисно. Кривац кога сте би поштедели казне учинио је све да поправи своју грешку. И данас вам ја то смем рећи, говори поштен човек, који се обраћа на вашу лојалност, и молим вас да сами судите о његовом положају... Ја сам, а ви знате да сам то од увек био, шампион слободне мисли. Ово укидање свештеничких плата, које вам изгледа као пораз религије, било би, у мојим очима, једна победа напретка. Претпоставимо да ја збиља могу одлучити о тој победи. Па зар ни би, један борац, можете саветовати да дезртирам у очи битке?... Не, би то нехете тражити од мене! Ви нехете наредити једном човеку, који се братио на праг пут, благодарни вашој великодушности, да поново скрене заувек са тог пута!... Кунем вам се да од овог тренутка не мислим на моју амбицију и моју каријеру. Да би вам доказао да је тако, реците само једну реч, и ја ћу дати оставку, одрећи ћу се политичког живота... али само пошто прво будем испунио своју дужност... Кад би се сутра побукао, то би била издаја... И бар кад би било у питању, задовољавајући вас, да се покажем само као издајца према мојој партији, то бих још пристао. Али не ја то не могу примити због самог себе, јер би

тако имао опет на сабести једно нишко дело... Ето шта је постао несрећник, кога сте би зауставили, на изборцини злочина. Моје садашње скрупуле су ваше дело, и и би ми то неможете замерити... Ви сте ме изгубили из вида и нисте знали за мој морални преокрет; а у предлогу који ми сад чините осећа се дубоко презирање према мени. И ја сам убеђен да, одбацујући и не примајући тај предлог, ја стичем мало ваше добро мишљење.

Говорећи овако Ханри Лик је падао у батру. Сада је стајао испред г. од Бендеја, који га је потпуно мирно слушао, седећи скрштених ногу и имајући неки презириби израз на лицу.

— Чист!... Дужност!... Сабест!... Скрупуле!... рече племић. То су све лепе и збујне речи и које увек имају жељеног дејства у парламенту. Видим да су били у праву кад су хвалили ваш говорнички дар. Али на вашу несрећу код мене те крујне речи немају жељеног дејства, јер ја имам доказ, написан и потписан вашом руком, да би нисте увек имали право да их изговарате... Ох! ја знам да је од оног доба, кад смо се последњи пут видели, ваше владање било беспрекорно. Наш заједнички пријатељ г. Бертје, кога сам с бремена на бремена ишао о вама, увек ме је обавештавао о вашем животу... Али, молим вас, реците, ко вас је поштедео срамоте?... Ја. И сетите се да би не можете играти улогу поштенот човека без моје дозволе... Ви говорите о дужности? Најбоље, прва дужност за вас би требало да буде захвалност према човеку који вас је спасао... А у обом тренутку би не слушате глас честољубља, већ охолости... У осталој немојмо губити време у празним разговорима... Ја хоћу да би сутра не говорите у скупштини, и би нехете говорити. Ја вам то наређујем, и ако будете имали смелости да ме не послушате, ја ћу изнети на јавност, разумете ли ме, онај докључај, који још чувам и којим би признајете сами да сте украли из мог писачег стола неколико златника као какав лакеј.

— Ви би то учинили? узвикну Лик пригушеним гласом.

— А зашто да не? продужи г. од Бендеја, који је сад и сам устао, и који је крујним корацима ишао по кабинету. То није много елегантно дело, ја признајем. Али ја то чиним ради једног вишег циља. А после, шта? ја сам хришћанин и католик, — као што сте би безбожњик. — страшно, и располажем само тим средством да задовољим своје најде... Хајде, приберите се, продужи гроф, бацивши поглед на Ханри Лика, који је пао у једну фотелју. Ја немам намере да вас упропасти, и ствар се може уредити, у то вас уверавам... Зар се би не би могли ноћас разболети... и да сутра будете у немогућности да изиђете из собе? Ја од вас не тражим, то хоћу да подвучем, да се би одрекнете својих принципа и партије... То не. Тражили смо тренутно да се уздржите... И чак ме чуди да налазим од ваше стране на толику упорност, и да сам био због тога приморан да прибегнем претњама, да употребим оруђе, које ми је одбратно... Ако би још нисте дошли до убеђења, да се у извесним случајевима мора показати извесна еластичност, да се учини по која концесија, онда ја не полажем много наде у вашу политичку будућност... Хајде, размислите, и реците ми да могу рачунати на вас.

Утучен, потиштен, држећи главу у рукама, Ханри Лик је седео очајан. Дакле то је било истина? Овај преступ из младости, који га је увек пратио, као какав невидљиви сведок, за ових последњих десет година неујморог рада и поштења, тај га преступ данас зауставља на добром путу, и пада му као терет на плећа. Несрећник се осећао као ка-

кав човек који је некада имао депру, и који је већ одавно мислио да се излечио, а који од једном види како се изненада понова појављују гадне ране. Шта да одговори? Ако се одушуре грофу он ће бити изобличен пред целим светом, а ако понусти онда ће сам себе презрети. А сем тога његово морално мучење било је повећано болним разочарењем. Зар је било могуће да му појави г. од Бендеја предлаже такву ствар? Зар му је тако збоља говорио тај добри човек са таквим немилосрдним презиром? Шта да ради? Није било излаза. Налазио се између две пропасти!... И јадни човек патио је у толикој мери да је готово осетио неко олакшање, кад је потајни глас који саветује очажике промунтао трагичну реч: „смир!“

Он се није предомисљао. Усправивши се одједном учинио је два корака ка г. од Бендеја и погледао га право у очи.

— Тако дакле, рече он тупо, ви апсолутно хоћете да тај говор не одржим?

— Свакако, одговори гроф хладно. Да ли је потребно још то да вам понављам?

— Будите без бриге... нећу га одржати. Племић се насмешио и лако слезуо раменима.

— Добро, дакле, ту смо, рече он. Али одједном му се учини да су Ликове очи побледеле као у агоњи.

— Сутра нећу говорити у скупштини, пошто ћу ноћас себи одузети живот.

— Ви би се убили? узвикну г. од Бендеја изненађено, са једном ниансом сузње.

Млади човек је потврдио своју одлучну одлучним кивањем главе.

— А дали би уопште видели други излаз, који би био прихватљив? Ви сте сад дошли, господине грофе, — и мене запрепастиће да би извршјете једно дело велата, — би сте дошли да ме натерате на једно кукавичко дело, или ће те ме изобличити. Е па добро, моја смрт ће вам одговорити: „Ни једно ни друго“.

— Ви би се убили? понови г. од Бендеја, савирући обог пута главу, и замисливши се. (Свршиће се)

ПЛАВА БОЈА УСПАВЉУЈЕ

Познато је већ одавно да боје имају на људе неоспорног физиолошког дејства. Тако на пример црвена боја замера очи и раздражује; плава и зелена умирују и одмарају вид.

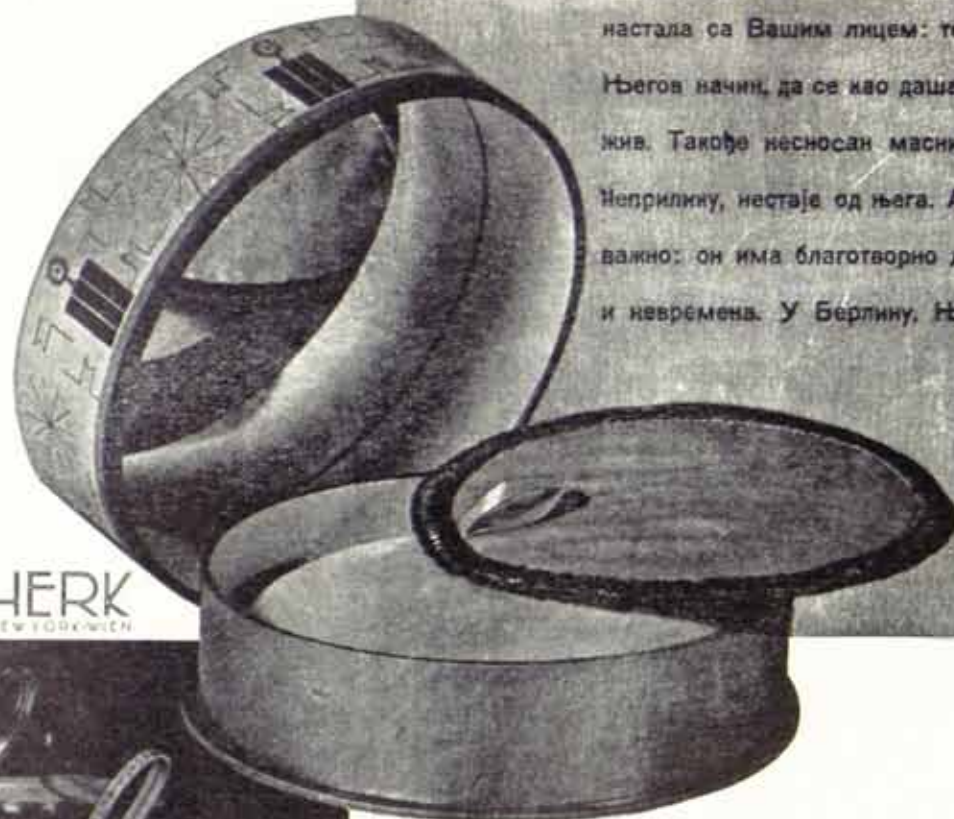
Једно немачко предузеће „Удружење за испитивање светлости“ из Минхена узело је да детаљно испита дејство боја на сан. И тако је констатовано да су радениши — молери, који су радили са Коболтовим плавилном (лепа плава боја, којом се боји стакло), веома често заспали у току самог рада.

Ова констатација није без значаја; она претставља једну идикиошију, нарочито за особе, које тешко спавају (а њих има доста, нарочито по великим баровима). Такве особе треба да изаберу за спавање собе плаве засторе, покриваче и остало.

Изгледа чак да плава боја олакшава и барење, бар тако би изишло ако се побегује барону Брису. Једног дана кад је овај чувени гастроман из дебетнаестог века обукао неки отворено плав прелук, његов пријатељ и чувени француски песник Бодлер запитао га је зашто је изабрао ову ниансу боје.

— Зато што сам приметно да кад носим прелук обе боје онда много боље барим, одговорио је барон Брис.

SCHERK
BERLIN-NEW YORK-WIEN

Као ствар неприметљив, но опажа се по изредној промени, која је настала са Вашим лицем: то је својство нашег Mystikum Compact. Његов начин, да се као дашак распростре по Вашем лицу је недостижн. Такође несносан масни сјај, који ставља многе даме у велику неприлику, нестаје од њега. А да се не заборави, — још нешто врло важно: он има благотворно дејство на кожу, те је чува од прашине и невремена. У Берлину, Њујорку, Паризу нема ништа бољег од

**Mystikum
Compact**

за ручну торбицу и
MYSTIKUM-PUDER
за тоалетни столик.

Једна звезда шрејну,
иа је покри мрак.

Најлепша од шифелдских герла, мис Хелен Вали, погинула је при експлозији на јахти тоифидског глумца Хари Гичмена.

Сшогодишња врба

И село Бачка на Висли у Пољској има једну атракцију за турнсте: стогодишњу врбу од 12 метара у обиму

Еми Џонсон на леиу
за Токију

Најмелија жена-пилот познаница наша са успелог лета њеног из Лондона у Аустралију, летела је и за Токију на истом спортском апарату

Наследница милиона пошала наследница престола

У Лондону, а 29. јула о. г., венчала се наследница милиона тексашког милионера Чарлса Мак-Фарлана, кнез Алан Мак-Фарлан, са наследником престола кнежевине Лихтенштајн, принцем Јованом.

Ново одликовање г-ђе Кири

На међународном радиолошком конгресу у Паризу амерички радиолог г. Алберт Сајленц предао је г-ђи Кири златну медаљу Америчког радиолошког друштва.

Десетогодишњица Карузове смрти

На дан 2. августа навршило се је десет година од смрти чувеног тенора италијанског Енрика Каруза. Слика Карузов из последњих дана његових.

Друштво народа на одмору

У Хоенлихну близу Берлина проводе заједнички ферије ученице немачке, енглеске и француске. На слици скачу преко конопца с лева на десно: Францускиња, Енглескиња и Немка

Из наше земље

Ужице

Прва слика представља: поглед на Ужице са Бабозе стене. Друга: развалине старог града.

УЧИТЕ СЕ исцрпљиве криваши на зрак и суну
т. ј. патрљајте цврсто своје тело пре сунчања
и то кад је оно сухо са

NIVEA-CREME

NIVEA-ULJE

уље за
кожу и
масажу.

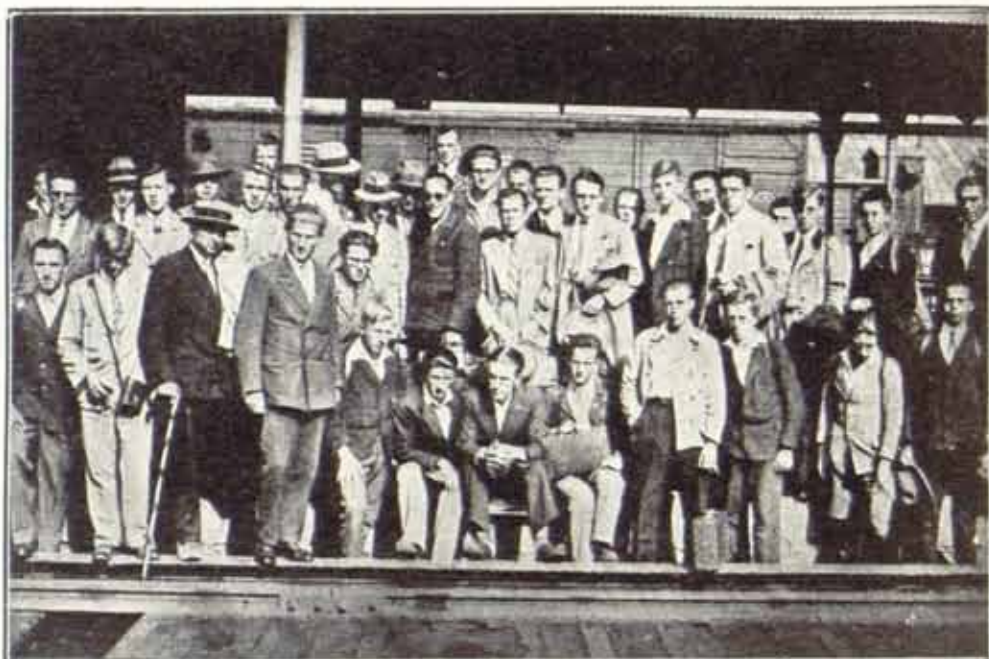
Обоје садржавају — једино своје врсти — Еуцери-
рит састојину за негу коже, обоје смањују опас-
ност сунчања, обоје потамњују пут и код на-
облаченог неба. Nivea-Creme охлађује Вас код
врхине. Nivea-Ulje брани Вас код неугодног
времена од хладноће, а тиме и од прехладе.

Nivea-Creme: Дип. 3.— до Дип. 22.—

Nivea-Ulje: Дип. 25.— и Дип. 35.—

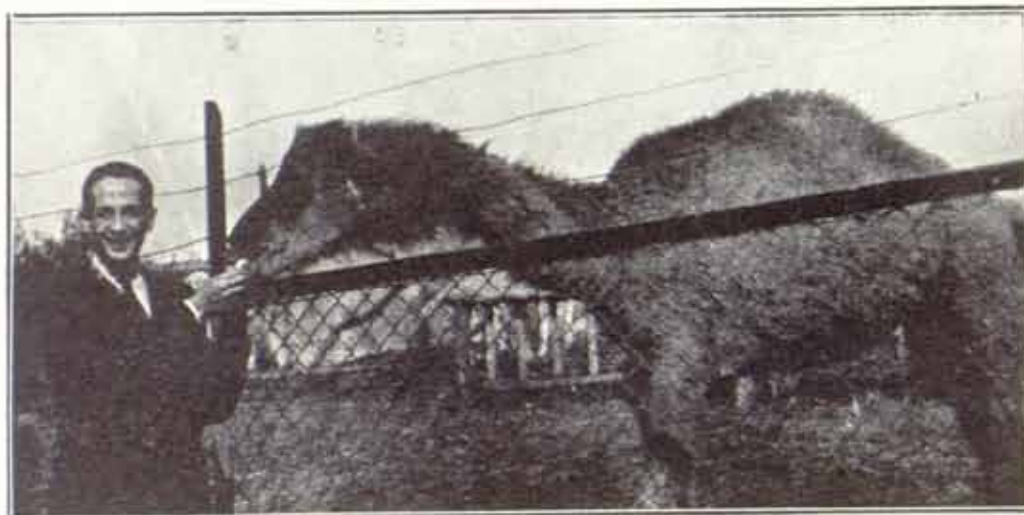
Произлази: Југосл. Р. Beiersdorf & Co. d. s. o. j.
Марибор, Грегоринчева ул. 24.

Студенти из Корушке у Београду

Дочека на станици.

Г. Рад. Рифлер у Осеку.

У Осеку се је вратио, да проведе летњи одмор, познати играч и партнер Мистингете.
Осечанин, који је у Паризу стекао популарно уметничко име. Слика представља
г. Рифлера у зоолошком врту у Риму.

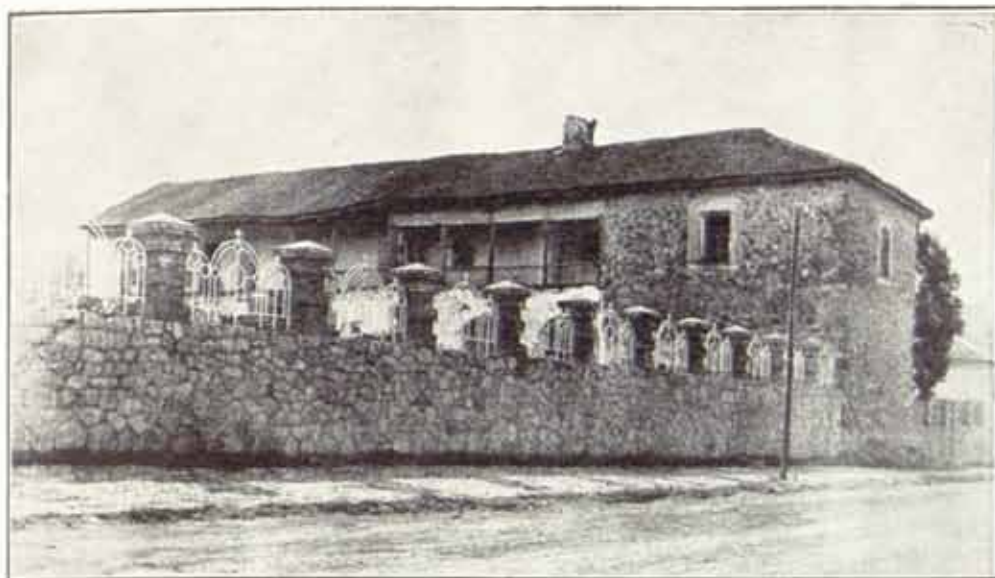
31. пр. мес., у седам и по часова, загребачким брзим возом допутова-
ла је у Београд једна група студен-
тата из Корушке, њих двадесет осам
на броју, у циљу разгледања Пре-
стонице и њених знаменитости. Сту-
денти путују сами, без професора.
На станици их је дочекао г. Миодраг
Николић, генерални секретар Југо-
словенског студентског академског
клуба.

Пре подне гости су обишли Уни-
верзитет и још неке просветне и кул-
турне установе. У подне, у пивари г.
Ђорђа Вајферта приређен им је ручак.

Студенти из Корушке остају у Бео-
граду три дана, а затим, преко Ужица
и Сарајева, путују у Дубровник, о-
дакле се враћају у Љубљану, с тим
да посете Блед и Бохиње, о чијим су
природним лепотама много слушали.

За дан и ноћ је идеално средство за негу коју лица. Након кратке употребе доју свежину и мекоћу пути. **Да очувате пут и лице** од сунчаних пега, када дође топло пролетно сунце, употребите правремено Лила крем и сапун. **Да предусретнете** штетни утицај ваздуха, ветра на путу и лицу употребите испробан и познат Creme de Lila, сапун и пудер.

Једино прана и нефалсификована из апотеке „Црвеном крику“ Л. ГАЈЕР, ЗАГРЕБ
Илима број 79. • Преконута Пејачевићева трга

Карађорђева конак

Само име ово брдо у сваком Србину и правом Југословену најдубљи осећај пијетета према овој маленој, али по цео наш народ тако значајној варошци недалеко од Београда, на главном путу Београд - Младеновац - Топола - Крагујевац - Краљево - Косовска Митровица и Београд - Аранђеловац, која данас броји свега 759 становника, али која ће, у најскоријем времену, поћи намењеним јој путем бити једно од беога зна-

деловао за Српство неузрли Вожд Карађорђе, који је с јатаганом у руци и шаком див-јунака, синова поносне Шумадије, јурило на небројано јаче и спремије Турке крвопије и, за релативно кратко време, успео да их потисне из своје Отаџбине и од њих отме 1806. године чап и сам Београд, за који су они говорили да је неосвојив, а најмање од побуњене раје. И данас у Тополи постоји Црква, Кула и Конак Кара-

Споменик изгинулим рајницима

Основна школа.

Карађорђева црква и кула.

чајних места и по свом економском и опште-привредном, као што је до сада било по свом историском значају.

На Оплењу, близу Тополе, уздиже се величанствен храм Св. Ђорђа, задужбина Краља Петра I Великог Ослободила, који Он подиже, а Његов Син доврши, у славу Свештњем, који је, под њиховим вођством, народ Српски и Југословенски све своје непријатеље победио.

Топола и Оплењак - два су значајна места за Југословене и дужност нам је да их се са смерним и непоколебљивим пијететом уведе и базира сећамо и поштујемо као највеће светиње своје, а зашто - сваком од нас добољно је познато.

У Тополи живео је и хорисно

Болница "Карађорђе"

ђорђеб, затим прва српска бакарна Кнеза Александра Карађорђевића, који причају о величини душе и снази живца Шумадијана, који су народу Српском, а у Светском Рату од 1914—15. и Југословенском извојевали дефинитивну победу над многобројним непријатељима својим.

Варошница Топола има бањовску болницу „Карађорђе“ другу задужбину Краља Петра. Народну (основну) Школу, трећу задужбину Краља Петра, електричну централу и осветлење, споменик изгинулим ратницима варошнице и села Тополе у ратовима од 1912—18., српски Суд, Пореску Управу, седиште је начелника среза Оплењачког.

МИНИСТАР ТРГОВИНЕ ДР. К.
КУМАНУДИ У СУБОТИЦИ

Министар трговине г. Др. К. Кумануди посетио је прошле недеље Суботицу. Слика претставља г. Куманудина пред општинском кућом у друштву свога зета поручника г. Душана Митровића.

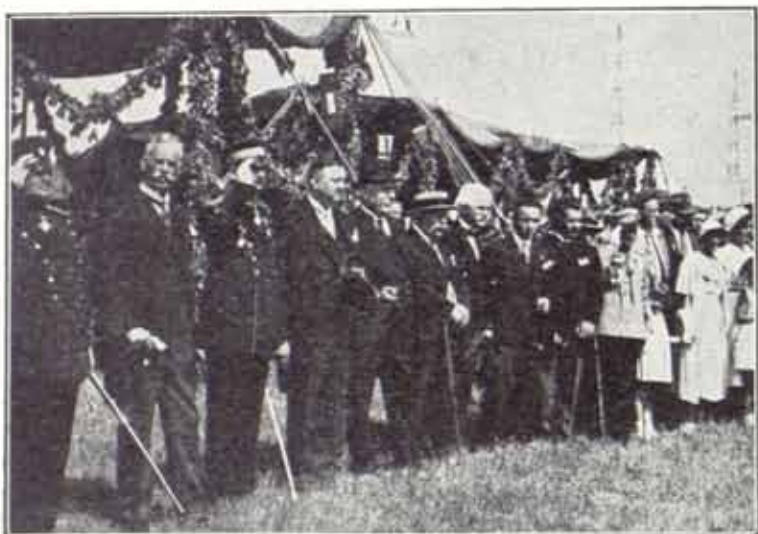
Турнеја ученика Државне гимназије са Цетиња
кроз Јужну Србију

Ученици Државне гимназије са Цетиња приредили су, ту скоро, турнеју кроз Јужну Србију. Слика претставља ученике пред манастиром Грачаницом.

СВЕЧАНА ПРОСЛАВА СВЕТОГ ИЛИЈЕ

Свечаности на аеродрому „Београд“

Госћи на свечаности

У недељу 2. августа била је слава 6 ваздухопловног пука у Земуну спојена са свечаним отварањем нове зграде међународног ваздушног пристаништа Београд.

На ову свечаност дошао је из Новог Сада командант ваздухопловства генерал г. Милутин Недић са шефом цивилне авијације потпуковником г. Дракулићем и ваздухопловним капетаном г. Бакићем.

У 9 часова свечаност је отпочела пркве-

ним обредом славским у присуству великог броја гостију и званичних личности.

После свршеног богослужења и сечења колача командант 6 ваздухопловног пука, потпуковник г. Милодраг Томић одржао је говор војницима у коме им је објаснио зашто је баш Св. Илија изабран за славу авијатичара.

После говора команданта пука две ескадриле под командом мајора г. Умека извр-

Једна ескадрила над новом ваздушном линијом

шиле су дефиловале. Првом ескадрилом је командовао капетан г. Ђорђевић а другом капетан г. Кишов.

Авиони летећи врло ниско прошли су први пут у групи, ескадрила за ескадрилом, по том у патролама по три и најзад један за другим поздрављени одушевљеним светом.

За време овог ваздушног дефиловања једна чета војника сокола под командом поручника г. Нешића изводила је соколске вежбе.

Модел „Жак Пату“

Модел Марјан и Арман

Модел Филип и Гастон

«А ла каскад» комплет, сукња и жакет од беж креп де шина са беж чипкама. Окобратник од крзна.

Хаљина од црвеног буненог штофа са ситним порупчићима.

«Перл триз». Хаљина од загасито сивог креп де шина. Дво-струка сукња и ребери.

Модел „Рене“

«Коктајл-Парти». Хаљина од плавог и белог крп де шина. Од позади фалте.

«Виолетера» хаљина од лаког љубичастог буненог штофа. Обод украшен порупчићима. Гарнитура, рукави и украси од жоржета боје моб у две нијансе: светла сикламењ моб боја и тамна сикламењ моб.

«Виолетера» хаљина од лаког љубичастог буненог штофа, украшен исеченим деловима. Окочавање од Хермелина.

«Примабела» хаљина од црног крп де шина украшена зеленим крп де шинам.

Модел Редфери

Модел „Жак Пару“

Модел „Жак Пару“

«Копкорд» ансамбл. Сукња од буне боје кестена. Кратак жакет од жутог буненог штофа, блуза од крп де шина истог тона.

Мали плисирани волани из исте материје.

Хаљина од црвеног и црног крп-де-шина у црним и црвеним црвеном са чипкама боје окр.

«Бижу» по подневна хаљина од имримираниог сбиленог шифона са једним делом у френселама. Мали волани од белх чипаха и чипаха боје кестена. Исти обод.

Модел „Џени“

Модел „Џени“

Модел „Рене“

«Приола» банут од црног
креп-марофане и хармелана у
красен бортама.

Хаљина од
црног и белог крп де шина.
Гарнитура од уметнутих де-
лоба, који се састоје од округ-
ло исечених делоба.

«Сноб» комплет од плавог
ринса. Жакет у жанру смокин-
га без рукава. Права линија
струка, сукња у локнама.

Лейа Пољакиња изабрана за „Мис Хвар 1931“

У пуном јеку сезоне приредио је „Хотел Кобачић“ у Хвару избор најлепше купалишне гошће. Та је приредба врло лепо организована и врло је лепо успела. Пошто је жири, у саставу г.г. Др. Папјерковског из Београда, Колумбића из Хвара, инж. Белића из Шолте, Јовановића из Новог Сада и Др. Седјетина из Београда прегледао 45 кандидаткиња, он је од тих 45 изабрао пет као најлепше. Ту

су изабране госпођице: Нада Белић из Београда, Мела Раденова из Великог Бечкерека, Фрида Шустерова из Загреба, Анлија Блажић из Сплита и Олга Соликућна из Лавова (Пољска). Између поменутих пет кандидаткиња у ужем кругу жири је прогласио једногласно за „Мис Хвар 1931“ госпођицу Олгу Соликућну Пољакињу из Лавова.

Та је одлука жирија проглашена за време соареа у Хотелу „Кобачић“ и примљена је са огромним одушевљењем од стране огромног броја присутних гостију.

„Мис Хвар 1931“ добила је леп поклон од ревије „Синема“ а сопственик хотела „Кобачић“ приредио је за Мис и њене четири дворске даме као и жирију врло симпатичан банкет.

Г-ца Олга Соликућна из Лавова (Пољакиња) изабрана као Мис — илажа — Хвар.

С лева на десно: г-це Нада Белић из Београда, Анлија Блажевић из Сплита, Олга Соликућна (Пољакиња) из Лавова, Мела Раденова из Вел. Бечкерека и Фрида Шустерова из Загреба — изабране жири конкурс „Најлепше купајнице у Хвару“.

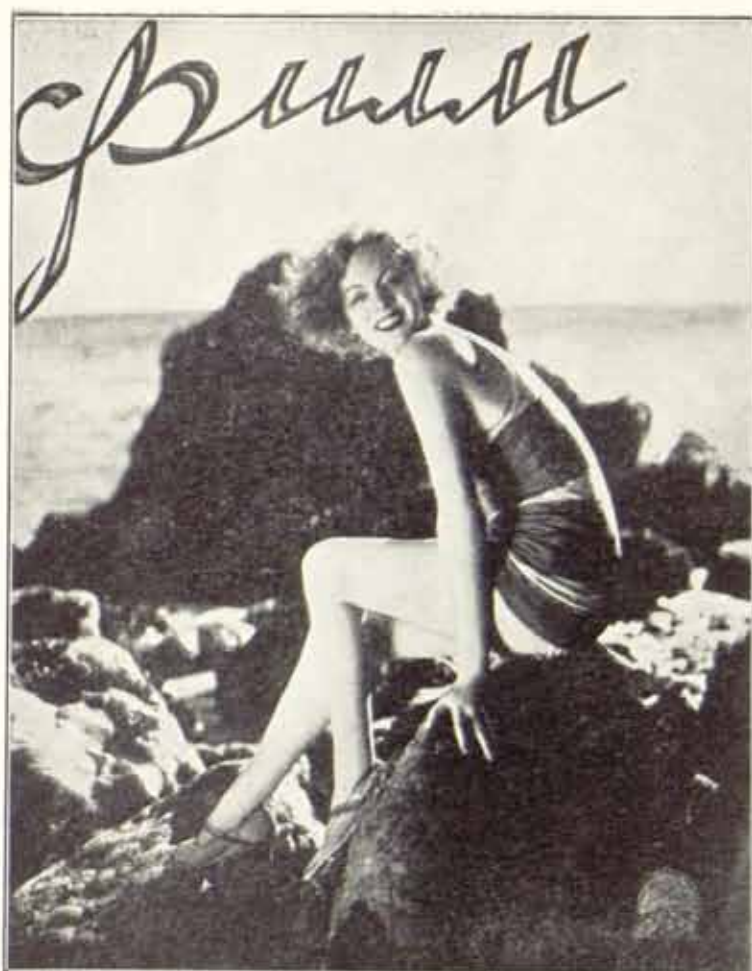
„Мис Југославија“ г-ца К. Урбанова на осечкој илажи.

Група купајача у Сребрену код Дубровника

Група купајача код „Шестог шатола“

Клариса Аллен парамунтова звезда

ЈУБИЛЕЈУМ ПАРАМУНТА

Обе године навршава се двадесет година плодног рада највеће америчке филмске куће Парамунт, те ће Парамунт кроз кратко време славити двадесетогодишњи јубилеј. С обзиром на ту чињеницу одлучено је Парамунт да изврши међународну јубиларну продукцију, која по својој вредности обиму надмашује све што је створено на подручју филма. Биће израђено преко 120 филмова, од којих ће како сањајемо око 35 најбољих

Филип Холмс

бити приказано у Југославији. Сви тои филмови биће израђени са енглеским, немачким, француским, шпанолским и руским језиком. По себи се разуме да водећу улогу играју филмови енглеских бермја и ми ћемо обде набројати неколико тои филмова, који су постигли огромне успехе у Америци.

Као обе сезоне „Поде параде“, тако и за ову нову сезону на челу свих тои филмова стоји поби филм Ериста Љубића: „На смејани поручића“, израђен према оперети „Чар балтера“ од Оскара Штрауса.

Слабни композист сам је прекомпозирао музику за овај филм, у коме главне улоге играју Морис Шебалие и Клодет Колбер. „Љуби ме ову ноћ“ је други Шебалиеов филм, рађен према позоришном комаду „La vie Est Belle“ од Марсела Ашара.

Слабна филмска звезда Марлен Дитрих, која се прославила тои филмовима „Мароко“ и „Плави анђео“ појавиће се обе године и три поба

Јана Пријур

слоб још није утврђен. На крају овог првог дела америчких филмова не сме се заборавити последње дело режисера Мирнау, који нам је познат по режији филмова „Изаз сунца“ и „Четири бабола“. Тај филм зове се „Табу“ и представља један од највећих филмова који су у опште до данас снимани.

Између осталих видећемо и три шпанолске оперете Парамунта. Прва је: „Ружа с Ранча“, цела израђена у kolorу уз трошкове од милион долара, у којој гл. ула игра Долорес дел Рио. Остале две су „Шпанолска крх“ и „Венецијанске ноћи“.

Поред већ наведених филмова грозничаво се ради и на даљим филмовима о којима нам простор не дозвољава да пише-

Марлен Дитрих и режисер Јозеф фон Штернберге доручкују за време одмора при снимању филма „Жена и лав“

тои филма, сва три у режији Јозефа фон Штернберга. Први је „Обешчаћена“, други „Једна сасвим друга жена“, док трећем на-

мо. Све обе тои филмове употпуњавају „Парамунт јурнали“, Мики Мауз и други цртани филмови.

Ф. Крофлис

Афера Понсон

— Пре десет минута. Смит, други баштобан, који такође чува и чамце, дошао је да говори са сир Вилијамом. Ја сам га примио, и он ми је рекао да нема једне барке, која је свакако украдена, рекао је он. Ја сам му наредио да чека, господине, пошто сам мислио да би бам у случају ако би доћете са мном, он могао дати каква накнада обавештење.

Остен је опет пребледео.

— Па шта, Пари, промрмља, би из тога хоћете да закључите...

— Ја сам помислио, господине, продужио дагану интендант, да је сир Вилијам можда изненада отишао до доктора Грахама. Човек који пут хоће дискретно да посети свог лекара. И у том случају можда је он прешао реку чамцем, како би добио у времену.

Остену као да је лакнуло.

Да, то је могуће, рече он; морамо се обавестити. Идите до доктора Козима, Ине.

— Хоћете ли да говорите са Смитом, господине? запити интендант кад је Ин отишао.

Остен као да се трже из неких сањарења.

— Могу, одговори он. Добедите га.

Тада се појавио Смит, мали, здепаст, у бради обрастао човек. Он је објаснио да је био у исто време баштобан и чувар чамца, и да је свако јутро обилазио чамце, чистио их и све спремао за случај да се неки чамца има употребити у току дана. Јутрос кад је дошао изненадило га је кад је видео да су брата од шупе, где се склањају чамци, била отворена. Ушао је и одмах је приметио да је брана, која одбаја базен од реке, била дигнута. У истом тренутку приметио је и да је нестало „Алисе“, најмање барке. Такође ни бесала није више било. Затим је пажљиво прегледао базен, али више ништа нарочито није нашао. Одмах је дошао да обавести сир Вилијама.

Остен је пажљиво саслушао. А затим је приметио:

— Ви кажете да сте били изненађени што сте нашли брата отворена. А ја сам ишао врло често до тог склоништа за барке, и увек сам налазио брата отворена. А зашто су онда она морала бити затворена јутрос.

— Ја их закључавам свако вече, господине, одговори слуга. А свако јутро их отворам, и остају отворена преко дана.

— А да ли сте их закључали синоћ?

— Јесам, господине.

— У које време?

— Око осам или пола девет.

— Ко још има кључ од тих брата?

— Само још сир Вилијам и није више.

Остен се окрете ка интенданту:

— Знате ли где мој отац оставља тај кључ?

— Знам, господине; у једној фијоци од свог писаћег стола.

— Идите видете да ли је сад тамо тај кључ.

Пари се кроз кратко време брати нашао је више кључева у фијоци. Сваки је је имао прикључену малу дрвену таблицу, на којој је писало од чега је који кључ. Кључа од оног склоништа за барке није било.

— Добро, Смите, хвала, рече Остен.

Кад је овај баштобан отишао, сир Вилијама Понсона се окрете ка интенданту. Изгледао је поноба нервиран и потрешен.

— Изгледа као сигурно да је мој отац отишао чамцем. Али у ком циљу? Једва чекам да се брати момак од доктора.

— Брзо ће се вратити, господине. Десет минута да оде, толико исто за повратак, пет минута да се тамо обавести. Биће обде кроз неколико минута.

И Ин се збиља убрзо братио. Сир Вилијам није отишао ни код доктора Грахама.

Остен и Пари су измењили застрашене погледе. Од како су констатовали да је нестало чамца, обоје су помислили на нешто страшно, а сад још више, кад су видели да сир Вилијам није био ни код доктора.

Река Крашио је била широка и дубока код Халфорда, као још и за две миле даље, до Лис Манора. Али даље од мања сир Вилијама, налазиле су се неке гомили стена, кроз које се река пробијала. Брзина реке је јако раста у овој клиси до једног водопада, где је вода бесно падала преко стена. Ово је било једно опасно место, где су се уосталом бех дешавали неки несрећни случајеви. Последњи пут ту су погинуле две девојчице и један човек, који су се уједнили да дођу до овог теста. Ницоћа су теда нађена иза овог базена. Два тела су била страшно унакажена. И Остен је са страхом мислио на страшно невољу која се десила последњих дана, и после које су били јако напони. Било је дакле логично бојати се да се нешто слично није десило и са сир Вилијамом.

За време од неколико тренутака није ни реч рекао. А тада је Остен, прибравши се, рекао поугласно:

— Мораћемо елих нис реку. Добедите Смите.

Сва четири човека одоше до чамца, и затим се упутише ка водопаду, идући дуж обале реке. Убрзо су стигли до стеновитог дела, где се река нагло сужавала. Водена струја била је снажна, вода се ковила и пенушала. Врха водопада била је сјебана.

Одмах испред водопада налазио се један мост преко реке. Средњи стуб се налазио на једном великом блоку стене, која је запала тог воде у два руката. Обде су се људи поделили у две групе. Интендант и Смит су прешли преко моста и синули низ супротну обалу. Остен и послужитељ су остали на првој обали, где је био и Лис Манор. Тако су дошли до водопада.

Вода је још више беснела по што су они и мислили. Парсела је готово исто као и мени за време великих киша. Вода је падала низ стеноу, и доле се разбијала о стене. Људи су са ужасом посматрали. Какав хајансен дрвар, избежан, и који би се налазио на добром спаћу, можда би устиса се одбде избуце. Али један старији човек, као сир Вилијам, пошан у једној лакој барци, сигурно би настрадао.

Затим су продужили своја истраживања, прегледајући обе обале. И најзад су нашли шта су тражили. У близини, одмах иза опасног места, тамо где је река опет узимала мирнији ток, чамца је био прикључен уз једну стеноу; само је врх видно из воде. Убрзавши кораке, задржавајући дах, видели су мало доле једну приу масу, готово покривену водом. То је био један човекни леш.

Било је очигледно да је свака помоћ била изгубљена. Човек је мора бити лежао бех подуже мртав. Тело се налазило крај обале, где је био Лис Манор. Париз и Смит прешоше такође на ту страну. Сва четворица загазише у воду, и пажљиво подигоше даљешника, кога изнеше на обалу. Није била могућа никаква забуда. То је био леш сир Вилијама Понсона.

ГЛАВА II

ЈЕДНА ГРОЗНА ХИПОТЕЗА

Неколико тренутака сви су стајали немо, гологлави испред леша. Лице је било унакажено; лешни образ је био раздериан од уста до увага. Лева рука је била спомијена и привијена на тело на ненормалан начин. Али ма да су очи биле отворене, црте лица су изгледале исто тако мирне, као да је старац умиро у свом кревету.

Остен се први прибрао. Узео је марамицу и покрио је лице даљешника.

— Морамо обавестити полицију, рече он

тутим гласом. Изгледао је јако утучен. — Идите ви, Ине. Узмите велика кола и доведите полицијске до моста, као и доктора Ама. Донесите такође и посила. Пошлите онај телеграм г. Кострову. Ми ћемо вас онде чекаати.

Он написао текст телеграма на комаду хартије.

«Кострон Понсон, 174 б. Крајтебриџ, Лондон. Страшна несрећа. Мој отац се удавио. Обавестите моју мајку и дођите».

Кострон Понсон је био јединац сир млађег брата сир Вилијама, и према томе Остен и Ендриј брат од стрица. Ова троје и леш Понсон били су сада једини живи чланови породице Понсон. Кострову је било око тридесет и пет година. Он је наследно имао свој отац и живео је безбрижним животом монденца. На супрот Остена он је био кривичан сир Вилијама и провео је добар део свог живота у Лис Манору.

Кад је послужитељ отишао Остен је сео на једну стеноу, и наслоњивши главу на руке, почео је размишљати. Остао га није смеи узнемиравати, ниш отићи, и зато су само етати мало подале од њега. Очекивање је трајало читав сат. Ин се најзад понова вратио са доктором Амом, једним познатицем и два жандарма, који су носили посила.

Доктор је узео реч:

— Ин је обавестио о страшној новости. Он стеже руку Остену, док га је познатица поздравља с поштовањем.

— Ја мислим, докторе, да ћете ми моћи једино констатовати смрт. Он је бех био мртав кад смо га ми нашли.

— То ми је рекао послужитељ. (И доктор Ам клекну и подиже марамицу, која је покривала лице мртвачево. Он је мртав бех већ неколико сати. И понова је ставио марамицу преко лица). Мислим да ћете наредити да се тело пренеде у Лис Манор? Више нема разлога да се остаје онде.

— Чекао сам посила, рече Остен.

Познатица се распитао како је ушненио ово страшно откриће. Тражио је да му се покаже где је леш нађен и наредио је једном жандарму да чува чамца, како га нико не би дирио. Остен је замолно интенданта да оде напред до чамца, и да спреми што треба за након долазак. Доктор Ам је затим тражио да се донесе посила. На нама је стављен леш и поворка је пошла лагано.

Кад су посмртне остатке довели у замак и кад се ониме узбуђење мало стинало, познатица је пришао Остену:

— Извишите, господине Понсоне, рече он, јако ми је жао што ћу вам морати досађивати у овом тренутку. Али пошто ћу морати да саставим рапорт о овој несрећи, бићу приморан да вам поставим нека питања. Надам се, господине, да немате ништа против.

— Не, немам, наредио је. Знам да ви морате вршити своју дужност.

— Хвала вам. Могу ли вас запитати у каквим се околностима десила несрећа?

— Па ја не знам ништа. Ин, послужитељ сир Вилијама је дошао код мене јутрос. Ја сам се баш тада облачио. Он је желео да зна да ли је његов господар био код мене, и испричао ми је како је мој отац синоћ отишао некуда после вечере, а никог није о томе обавестио. Од тада га више нисам видели. Ја сам се вратио у Лис Манор са Ином, кад је Парк баш дошао да је нестало једног чамца. Тада смо помислили да је мој отац прешао реку и отишао до доктора Грахама. Послао сам тамо да се обавесте. Али кад смо сазнали да ни тамо није био, тада смо се побојали да му се штотод није десило, и тако смо пошали низ реку, и нашли смо ово што сте видели.

— Кад сте видели нашег отаца последњи пут?

— У недељу увече, дакле пре три дана. Ја сам онде вечерао, и отишао сам око десет сати. (Наставиће се)

Спомен

ЈОШ ЈЕДАН ТРИУМФ НАШЕГ ЛОПТАЊА

Победом над Чехословачком ми смо поправили наш уздарман положај и доказали да је неуспех над Румунима био случајан.

2. август, велики дан за нас. Још једна велика победа која ће одјекнути широм света и претставити нас као добре лоптаче, који могу да се упрете међу најбоље.

После Бразилије дошла је Мађарска, затим су нам Румуни прекинули отпочету серију победа и најзад Чехословачка морала је да напусти терен побеђена. Ове три победе много значе за наше младо лоптање. Наши играчи схватили су озбиљно сусрет. Они су хтели, по сваку цену, да победе боље од себе и да поправе своју грешку у сусрету са Румунима.

И у једном страховитом темпу, са одушевљењем и вољом да савладају боље, они су успели да однесу још једну значајну победу.

Победити Чехословачку значи много. Чехословачка је извела тренутно најбољи тим. Они су беробали у своју победу, само она их је обогата пута сасвим заслужено миомисла.

Државни тим Југославије. Сједи с лева на десно: Сошировић, Турнанић, Демић, Лукић, Марјановић, Ралић, Марушић, Премра, Хитрец, Сисајић и Димитријевић. Клеће с лева на десно: Лехнер, Иковић, Зечевић, Брзаш и Живковић.

навалили и хтели су да искористе тренутну несрећеност одбране наших, само наши су успели да те опасне налете гостију одбију и да учине неколико такође опасних напада на брата Чеха, који су остали неискоришћени услед узбуђености предњег реда. У 39 м.

др. лете у вис. Игра је почела с центра а аплаузи и усклици још су трајали.

Чеси се пробијају и наваљују страховито. Наша одбрана чисти благовремено али у једном налету полудебо Чехословачке сјајним шутем смањује резултат 2:1. Спасио

Сисајић инјервенише

Игра је била жиба и јако интересантна. Критични моменти стварали су се наизменично пред једним и другим братима. Чеси су играли ниску игру са кратким и тачним додавањем. Одбрана Чеха играла је одлично — нарочито крајња. Они нису давали нашој навали да трепне, ту је морало да се ради муњевито и брзо, иначе оштар старт бранича гостију све опасности је отклањао. Наши су пучали много више и тачније него Чеси, зато смо и успели да дамо више голова него они. Иначе, наша навала је играла прилично слабо.

Чехословачки предњи ред играо је такође слабије — нарочито пред голем, док су у позади играли одлично, нарочито у другом делу.

Најбољи део тима код Југославије била је одбрана која је функционисала као сат. Најбољи у њој, као и на терену био је Ибковић. Он је био више него сјајан. Халф линија је обогата пута била најбољи део тима, као целина. Незна се који је од кога био бољи у њој. Да нам је халф линија подбацила ми би сигурно изгубили.

У првом делу игре осећа се лака надмоћност Југословена. Чеси су у почетку

пао је први гол за нас. Зечевић носи и даје Хитрецу, који одмах шутира. Лопта се одбија од ногу бранича и долази Живковићу, овај пуча оштро и ниско. Планичка, који се раније бацно, не може да отклони несрећу, пошто је лопта, додирујући један камичак, одлетела преко његове главе у мрежу.

Одушевљен, буран и дуготрајан аплауз пролази небо. Чехословаци се срећују и наваљују како би изједначили, само наша крајња одбрана је несаваљива. Затим крај првог дела игре.

Чехословаци у другом полувремену излазе са променама у нападу. Оба промена се показала као корисна, јер је навала Чехословачка играла знатно боље него у првом полувремену. Већ у 4 мин. сјајна комбинација Хитрец Живковић—Моша—Живковић, завршава се голом.

Овај последњи пуча Планичка у паду доби оштар хитац али не може да га савлада. Лопта се одбија, Моша је на месту и туче у празна брата 2:0. Овај је успех праћен пакленом дреком и узвицима одушевљене масе. Шешири, штапови, јастучићи и

Лехнер у скоку главом отклања опасност

није имао кад ни да трепне, страховита бомба била је у мрежи пре него што је он могао да учини ма и један покрет.

Сада Чеси побеђају темпо и гледају, на сваки начин, да изједначе. Наши у одбрани, којој је дошао у помоћ и Моша, играју као разбеснели лавови.

Наша халф линија има страховито тежак посао: да разбије разиграни предњи ред Чехословачки, што им полази за руком. Ибковић и Марушић, својим оштрим и сјајним стартом, носе пред собом противнике. Они су успели да леђу страну Чехословачке учине нешкодљивом. Премра је радио као машина, он је одлично разорно трио гостију. Лукић и Лехнер су са исто толико успеха онемогућили десну страну напада гостију.

Сви напори Чехословачке да поправи резултат, разбијају се о челичну одбрану Југословена.

Наши су се побукли и чувају резултат. Најзад, судија г. Лангенс, који је збижао одлично, оглашује крај велике битке.

Како су играли?

Чеси су играли врло добро. Бољи део тима била им је одбрана док је напад играо

Државни тим Чехословачке, у средини стоји Кафа а на крају Планичка

у пољу добро, само је пред братима „затајно“. Најбољи људи били су им: Планичка, Бургер, Чироки, Кафа и Сили.

У нашем тиму дали су најбољу своју игру: одбрана са Ивковићем на челу, који је био јунак дана.

Набала је подбацила.

Управо најслабији у њој били су: Хитрец, Моша и Тирнанић. Неоспорно, они су се много залагали али они нису имали дан или како би се другојачије изразио „лопта их није хтела“.

Н. Б. М.

као својом присебном и одлучном игром голман Малић. Судно је добро г. Кишфер из Осека.

Мачва победом над Бачком 1:0 обезбеђује себи учествовање у ужем такмичењу за првенство државе

Пред више од 2.000 гледалаца је одиграна дерби-утаковица Војвођанске лиге између

без икаквих напора. Тек пред крај у 44 м. десни халф Санда туче из далека на капију. Голман Косић хвата лопту под самом стацивом, али му она испада из руку у гол 1:1.

У другом полувремену, одмах 1 м. Б. Марковић и Немет изводе енергичну акцију. Немет додаје одлично Б. Марковићу који одмах затреса мрежу противника, 2:1. После тога игра се развија доста оштро са обе стране. Неколико лепих комбинација пропуштају оба противника. Најзад у 40 м. досуђени пенал Б. Марковић пуца Голману у руке. У 44 м. Фишер прави хенде судија по-

Дрски гол за Југославију.

ЛИГАШКЕ УТАКМИЦЕ

Илирија—Грађански 1:1 (1:0)

На игралишту Грађанског одржана је заимљива утакмица за државно првенство између љубљанске Илирије и загребачких «Пургера», која је донела нерешен резултат. Утакмица су присуствовали и многобројни љубљанци, који су дошли навијачким возом. На првом месту треба истаћи да је игра била савршено фер и да је протекла без грубости. Илирија је била веома пожртвована док су набалили играчи Грађанског показати малу активност. У 25 минута голман грађанског испушта лопту и десно крило Илирије прирчава и даје гол. С резултатом 1:0 иде се на одмор. У другом полувремену у 15 минута Станковић туче са 11 метара у руке голману који лопту сигурно хвата. У 29 м. Станковић изједначаје. Током игре више је пуцано на гол Илирије али се ту нећа-

За време свирања чехословачке химне.

прво пласираних клубова шабачке Мачве и Бачке која се завршила заслуженом победом Шапчана 1:0 (1:0). Гол дао бек Војисављевић са 16 метара. Судија г. Јосеић одличан.

Војводине—Санд 4:1 (1:1)

У наставку лигашких утакмица, Војводина је сигурно тукла свога суботичког противника. За све време игре гости су били доста нервозни што је дало повода Војводини, која је одмах осетила да има пред собом слабог противника, да игра доста лежерно. Прво полувреме протекло је у млакој игри и тек у другом полувремену Војводина је диктирала нешто оштрије темпо којим је успела да да још три гола.

У првом полувремену у 6 м. Војводина изводи једну лепу акцију. Немет додаје одлично Б. Марковићу, који неодбрањиво туче у мрежу. 1:0. После тога игра се отворено

ново досуђује пенал и овога пута Душан Марковић јаким ударцем повисује на 4:1.

Судио је г. Миша Мојић врло енергично али је у извесним моментима много сенакао игру непотребним свирањем.

Сасић сигурно држи један хишац

Најбоље је претплатити се на „Илустровано Време“

Берлинска општина се потрудила да око 300.000 деце, што није мало, помисли на летовање ван Берлина, где добију и потребну храну у два obroka, и имају места за сунчање и свакодневну игру. Сиромашна деца не плаћају ништа. Наша слика представља: скакање у брелима.

Мишко и Волшебне чизме

(Први наставак)

11

Лети бесело Мишко све даље и даље. Свакима евоком све више и брже лети; пре но што је и распознао пластоје сена, живе ограде, травне ливаде — он их је већ обилазио. Када одједном осети задрнут Мишко како се почео да спушта на земљу па ће да падне баш међу неку децу која се доле играју.

Грло се зачудише деца кад га угледаше тамо под облацима.

„Где те, где те — је ли оно Змај или каква орло? Паиће нам право на главу!“

Разбегоше се деца — брзо које.

Бутну један Мишко на земљу али одмах још јаче одсочи и одлете опет горе. Како је, сиромаш, желео да престане, — али му је жеља била узалуд.

12

Лети, лети бисоко у ваздуху док у један мах угледа пред собом једно село — са његовим кућама, црквама и дрвевима. Ено га, већ лети изнад кровова, а отуд одоздо га неки пролазници приметили па зинути од чуда!

„Где те, где те, где те!“ викну један. „Није птица, а где како лети!“

Док један казански шегрт не метну руку на очи, загледа се својим соколовим оком на бићу:

„Какава птица! Зар не видите да је то мали медвед!“

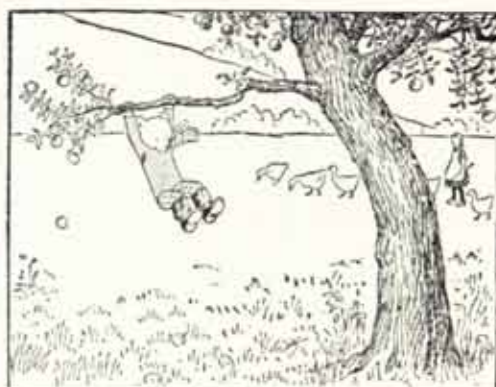
13

Сад га чизме понесоме још више. Летео је аеропланском брзином, а бране, ласте, јастребови и орлоби се зачудише од куца тај странац у њиховом царству.

Презади даље преко језера и планина. Већ почиње да седе у срцу да том његовом ђаволем лету никад краја бити неће, те да ће летети док је света и бека...

14

Пајзад осети Мишко да се опет спушта доле. Испод себе угледа он једну травну ливаду, а на њој шири гране једно старо јабуково дрво.

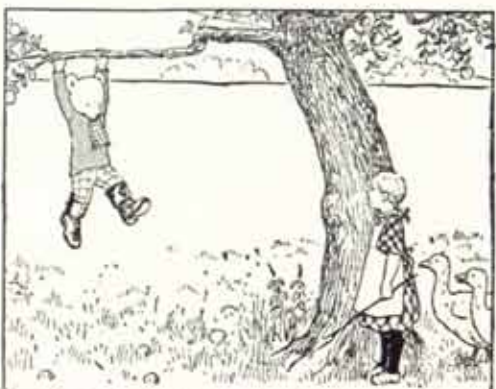
Жиба згода да се на јабуку спусти!

„Ох, помисли Мишко, кад бих могао како на њу да паднем. Али шта би ми бредило кад чим се чизме ударе о грану, оне ће још јаче да ђине, па да ме опет носе по овим пустињинама!“

Бун-п! Паде Мишко баш поред старе јабуке. Али кад је одмах одсочи и горе полетео, он се некако ухвати за једну јаку јабукину грану, те је тако бисоко о грани и луљао се као на соколовском трапезу.

Није смео да се пусти на земљу јер је добро знао да ће битопери-федери у овим Виленафовим чизмама опет радити свој брашки посао, и стога остаде висећи о грани.

15

Али „где је среће, ту је и несреће, где несреће, ту и среће има“... Недалеко од те јабуке је једна мала девојчица чувала гуске. Она није могла да берује својим очима кад је видела где мали медведић паде — „од никуда“...

Кад је пређе први страх, она му полако приђе ближе, па се чудила и запањила кад виде како мали меда на јабукиној грани биси.

„Молим те, секо“, рече јој Мишко, „скини-де ми чизме с ногу“.

Девојчица се још већма уплаши — све јој је то изгледало све чудноватије. „Шта му то треба да му се чизме скидају?“

„Молим те, секо, — ништа се не бој. Ја сам Медведовић Мишко, који никад ни-ком зла учинио нисам — а помагао сам и од зла брашно толики свет.“

(Наставиће се)

Када је куца халаба

Лела и њен „Рајко“...

А јао!.. појешће ми куца крем торту

Како да се осветим?

Ево једне добре секе,
Лелица је зобу сви;
Воли тату, боли маму,
Ал' са „Рајком“ поћу сви.

Знам бех!

Много сапунице да метнем да
буде висока торта

Ах! што је лепа торта

Ух, пребарили су ме

Послушан је, умиљат је;
Лели преде по баслан;
А кад тиха поћца падне,
С Лелом спава слатки сан.

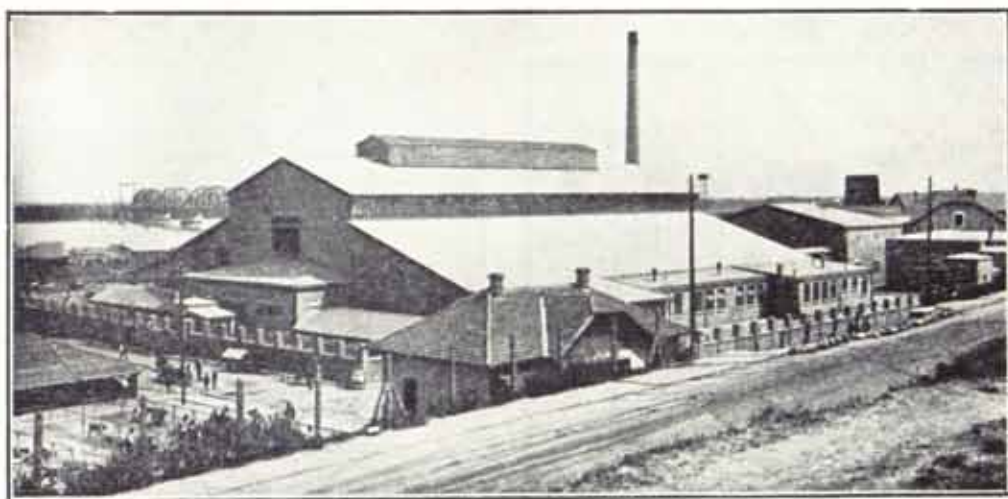
У креветац Лелин дође,
Па се мази, па преде;
Сутра ће му добра Лела
Дати млека да једе...

Њука Ана

ЗА МАШЕ ЦРТАЧЕ

Нова општинска кланица

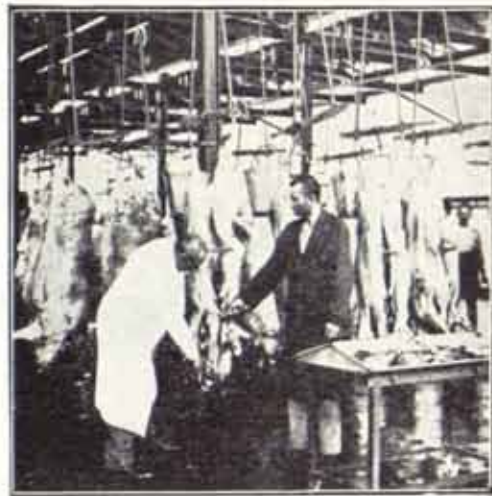

Саопшти изглед нове кланице О. Г. Б.

Неопходна потреба снабдевања Београда здравим и на потпуно хигијенски начин припремљеним месом императивно је налагала да се ова кланица што пре подигне и пусти у рад.

хладњачи и хладњачи изискује много веће материјалне издатке од стране саме Општине и она их бар једним делом мора покривати наплаћивањем минималних такса за клање стоке.

Садањи капацитет кланице не са-

Ветеринарски преглед забланих свиња.

хиноскопима, омогућава детаљну и апсолутно сигурну ветеринарску контролу.

Из свега напред, укратко наведенога, да се јасно видети, као и из приложених слика, да садања Оп-

Унутрашњи изглед кланице за говеда.

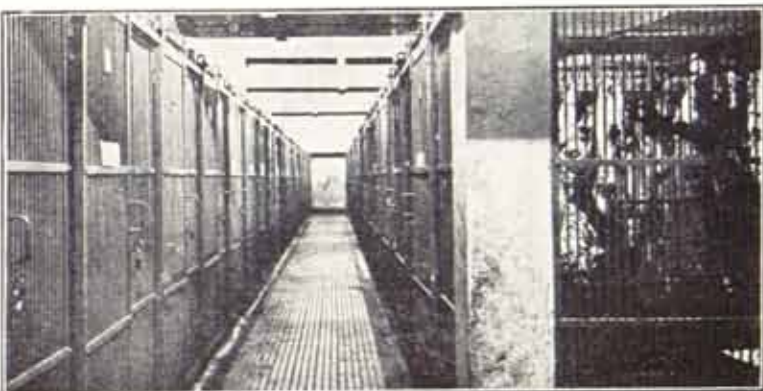
Транспортина кола.

Нису ту у питању само општински финансијски интереси, већ је на првом месту и најплатније питање чувања народног здравља Београдског становништва. По себи се разуме, да овако модерно уређена кланица, која поред осталог и самим месарима пружа све гаранције да се месо не само чисто израђује већ и да се свеже очува у кланичној пред-

мо да је довољан за садањи број становника у Београду, већ и за Београд када буде имао и далеко више од пола милиона становника. Сем тога и сам начин прегледа како живе стоке одређене за клање, тако и самога меса, данас се врши на најсавременији и најбољи начин. Велики ветеринарни лабораторијум, потпуно инсталиран и снабдевен три-

штинска кланица у исто време одговара условима и једне модерне европске експортне кланице.

Београдском кланицом управља наш познати ветеринар г. Др. Александар Петровић.

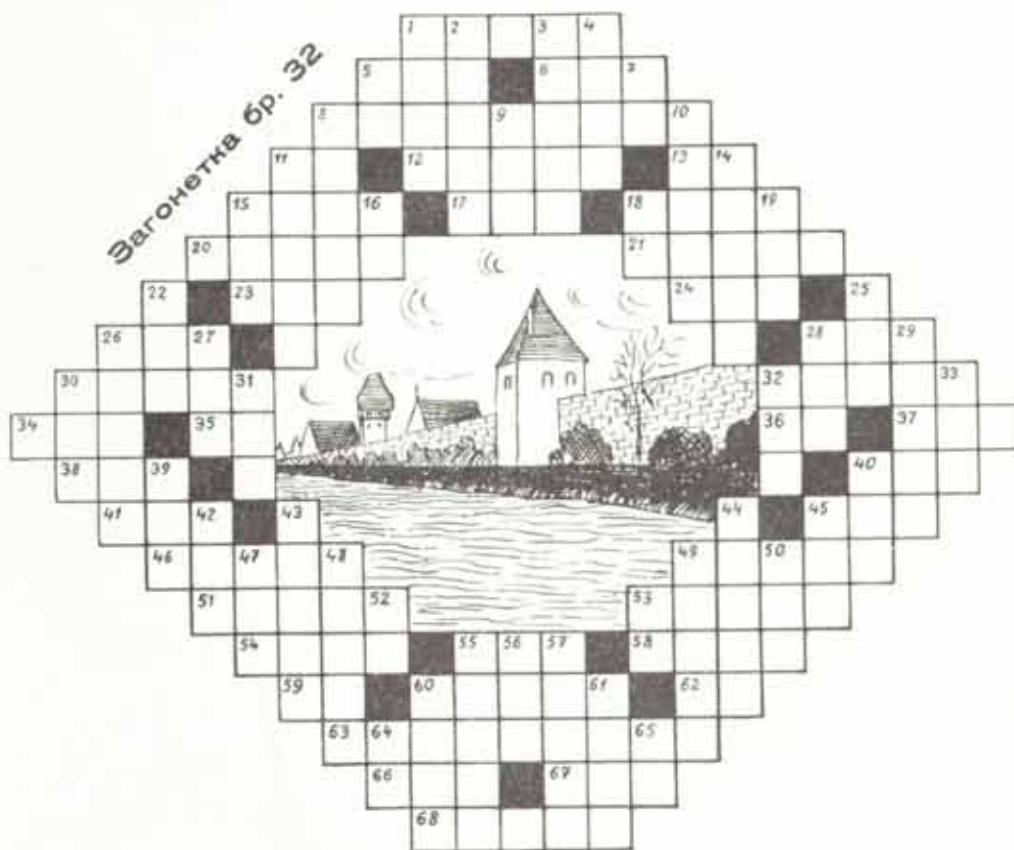
Један део кабина у хладњачи.

Машинско одељење.

Наградне загонетке „Илустрованог Времена“

Свака наша загонетка биће награђивана са две награде, и да би се оне добиле потребно је да читаоци пошаљу уредништву тачно решену загонетку и да поред тога назначе колико ће тачних одговора бити. Два тачна одговора који најприближније буду предвидели број тачних одговора биће награђени. Уредништво ће одговоре примати за седам дана од дана изласка листа. Закасниели одговори неће се узимати у обзир. На Роберту треба стабити: Уредништву Илустрованог Времена, и залепити купон који носи број загонетке. Одговори без обог исчека неће се узимати у обзир. Напомињемо да се сваком послатом решењу мора приложити тачна адреса (заиманье, место, улица и број куће).

С лева на десно:

- 1) покрет при човечијем ходу,
- 5) канал који везује Балтичко са Северним морем,
- 6) звук,
- 8) краткоћа у изражавању,
- 11) заменица,
- 12) планина у близини Београда,
- 13) најбољи, првак,
- 15) врста теста,
- 17) инсект,
- 18) знак приликом уједања,
- 20) онај који лечи зубе,
- 21) све оно што у механици проузрокује покрет,
- 23) ноћни локал,
- 24) морска и речна животиња,
- 26) славан немачки романијер, носилац Нобелове награде,
- 28) маст,
- 30) део руке,
- 32) јединица за мерење дужине,
- 34) епирски краљ, познати пустилов који је био рођак Александру Великом,
- 35) музичка нота,
- 36) коњ,
- 37) Словен,
- 38) лети се често тражи,
- 40) дељив са два,
- 41) абнормалан,
- 45) сведок при крштењу који гарантује за морални и духовни живот крштенога,
- 46) султанов савет,
- 49) калуђер,
- 51) течност од шећера помешана са соком од воћа,
- 53) старешина факултета на универзитету,
- 54) француски романијер,

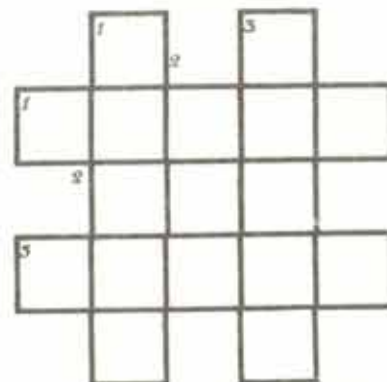
- 55) узвиз,
- 58) мушко име,
- 59) предлог,
- 60) атмосферски талог,
- 62) слово,
- 63) заузимање лица која се налазе на положајима за своје рођаке,
- 66) испуњење на глави код извесних животиња,
- 67) кретање,
- 68) није гладан.

Одозго на доле:

- 1) плетеница,
- 2) метал,
- 3) хунски војсковођа, назван „Бич Божји“,
- 4) домаћа животиња,
- 5) предлог,
- 7) предлог,
- 8) јединица за течност,
- 9) заменица,
- 10) чин у војсци,
- 11) река у Италији,
- 14) меланхоличан,
- 15) популарне име карте у игри,
- 16) мера,
- 18) памет,
- 19) прилог,
- 22) сретство за премазивање ствари ради сјаја,
- 25) зној,
- 26) скуп животних правила, по којима човек има да удеси своје спољашње понашање и унутрашње мишљење, ако хоће да буде добар,
- 27) јужно воће,
- 28) кретање птица,
- 29) родство,
- 30) река у Африци,

- 31) предмет којим се мери тежина,
- 32) израз у шаху,
- 33) индустријска област у Немачкој,
- 39) дрво, потребно за гајење свилене бубе,
- 40) марка аутомобила,
- 42) подземни бог код Римљана,
- 43) француски пливачки рекордер,
- 44) позната фабрика која израђује моторе са авионе,
- 45) место на француској ривијери,
- 47) чуло,
- 48) турски паша из устанка,
- 49) лек,
- 50) спортски клуб у Новом Саду,
- 52) свеза,
- 53) афирмација,
- 55) учешће које глумци има при игри,
- 56) оружана интервенција,
- 57) име познате америчке филмске глумице,
- 60) није брз,
- 61) место у Русији на источном мору,
- 64) слово,
- 65) разлика у мери.

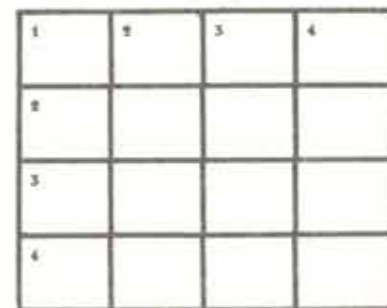
Загонетка ван награде XXXIX

Читајући с лева на десно и одозго на доле добијају се речи следећих значења:

- 1) мухамеданска света књига,
- 2) алкохолно пиће,
- 3) врста седла.

Загонетка ван награде XL

Читајући с лева на десно и одозго на доле добијају се речи следећих значења:

- 1) суд за воду,
- 2) завршетак Светог писма,
- 3) француски романијер,
- 4) запис.

ИЛУСТРОВАНО ВРЕМЕ излази сваке суботе. — Претплата: за Краљевину Југославију: месечно дин. 17.-, тромесечно дин. 50.-, полугодишње дин. 95.-, годишње дин. 180.-, За иностранство: полугодишње дин. 240.-, годишње дин. 400.-. — Појединачни број 5 дин. — Отглас по тарифи. — Рачун код Поштанске Штедионице бр. 52.204. — Редакција и администрација: Поењарева 4-6. — Телефон и телеграми „Илустровано Време“, Београд.

Главни уредник Миливој Пређић. — Власник, издавач и штампар, за Штампарско Издавачко Предузеће „Време“ Аки. Друштво Милутин С. Стебановић, Богојабљенска 5

ПАЖЊА ДАМАМА!

Да изађемо у сусрет и потребама наших дама доносит ћемо у сваком броју Илустрованог Времена специјални прилог најновије дамске моде у оригиналним бојама. Зато никако не пропустите читати

Поштарина плаћена у гошову